

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 28ης Ιουλίου 2016 *

«Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 26, παράγραφος 1 — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Αποτελέσματα της παραδόσεως — Αφαίρεση της χρονικής περιόδου της κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος — Έννοια του όρου “κράτηση” — Περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα πέραν της φυλακίσεως — Κατ’ οίκον περιορισμός σε συνδυασμό με επιτήρηση μέσω ηλεκτρονικής συσκευής — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 6 και 49»

Στην υπόθεση C-294/16 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi (πρωτοδικείο Łódź – κεντρικός τομέας της πόλεως Łódź, Πολωνία) με απόφαση της 24ης Μαΐου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Μαΐου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

JZ

κατά

Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, K. Λυκούργο (εισηγητή), E. Juhász, C. Vajda και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Ιουλίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna και την J. Sawicka,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και M. Hellmann,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την C. R. Brodie, επικουρούμενη από τον M. D. Blundell, barrister,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις M. Owsiany-Hornung και S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας μεταξύ του JZ και της Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście (εισαγγελία δημοτικού διαμερίσματος του Łódź, Πολωνία), με αντικείμενο αίτηση του ενδιαφερομένου προκειμένου να αφαιρεθεί από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε στην Πολωνία η χρονική περίοδος κατά την οποία το κράτος μέλος εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, και συγκεκριμένα το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, έλαβε έναντί του το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτηρήσεως του τόπου διαμονής, σε συνδυασμό με κατ' οίκον περιορισμό.

Το νομικό πλαίσιο

Η ΕΣΔΑ

- 3 Το άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), το οποίο φέρει τον τίτλο «Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια», ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι «[π]αν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν».

Ο Χάρτης

- 4 Το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια», ορίζει ότι «[κ]άθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια».
- 5 Το άρθρο 49 του Χάρτη, με τίτλο «Αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιοποιώνων πράξεων και ποινών», ορίζει, στην παράγραφο 3, ότι «[η] αυστηρότητα της ποινής δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη προς το αδίκημα».
- 6 Το άρθρο 52 του Χάρτη, το οποίο επιγράφεται «Εμβέλεια και ερμηνεία των δικαιωμάτων και των αρχών», ορίζει, στις παραγράφους 3 και 7, τα εξής:

«3. Στον βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην [ΕΣΔΑ], η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.

[...]

7. Τα δικαστήρια της Ένωσης και των κρατών μελών λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους τις επεξηγήσεις οι οποίες έχουν εκπονηθεί με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων για την ερμηνεία του παρόντος Χάρτη.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

7 Κατά την αιτιολογική της σκέψη 12, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 ΕΕ και εκφράζονται στον Χάρτη, ιδίως στο κεφάλαιο VI αυτού.

8 Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου αυτής έχει ως εξής:

«Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

9 Το άρθρο 12 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τήρηση του προσώπου υπό κράτηση», προβλέπει τα εξής:

«Όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του καταζητουμένου.»

10 Το άρθρο 26 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 3 αυτής με τίτλο «Αποτελέσματα της παράδοσης» και επιγράφεται «Αφαίρεση της περιόδου κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτέλεσης», ορίζει τα εξής:

«1. Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης που απορρέει από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας.

2. Προς τον σκοπό αυτό, όλες οι πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης του καταζητούμενου στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης διαβιβάζονται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης ή την κεντρική αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος κατά τη στιγμή της παράδοσης.»

Το πολωνικό δίκαιο

11 Το άρθρο 63, παράγραφος 1, του kodeks karny (ποινικού κώδικα), της 6ης Ιουνίου 1997 (*Dz. U.* αριθ. 88, θέση 553), προβλέπει ότι από την επιβληθείσα ποινή αφαιρείται η χρονική περίοδος της πραγματικής στέρησης της ελευθερίας, στρογγυλοποιημένη σε μία πλήρη ημέρα, με τη διευκρίνιση ότι μία ημέρα πραγματικής στέρησης της ελευθερίας αντιστοιχεί σε μία ημέρα στερητικής της ελευθερίας ποινής, δύο ημέρες περιοριστικής της ελευθερίας ποινής ή χρηματική ποινή δύο ημερών. Ως ημέρα, κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 1, νοείται το χρονικό διάστημα 24 ωρών που έχει ως αφετηρία το χρονικό σημείο της πραγματικής στέρησης της ελευθερίας.

12 Κατά το άρθρο 607f του kodeks postępowania karnego (κώδικας ποινικής δικονομίας), της 6ης Ιουνίου 1997 (*Dz. U.* αριθ. 89, θέση 555, στο εξής: κώδικας ποινικής δικονομίας), με το οποίο μεταφέρθηκε στην πολωνική έννομη τάξη το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, από

την επιβληθείσα ή υπό εκτέλεση ποινή αφαιρείται η διάρκεια της πραγματικής στερήσεως της ελευθερίας που διανύθηκε στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος συλλήψεως ενόψει της παραδόσεως του ενδιαφερομένου.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 13 Με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2007, το Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (πρωτοδικείο Łódź – κεντρικός τομέας της πόλεως Łódź, Πολωνία) καταδίκασε τον JZ σε στερητική της ελευθερίας ποινή τριών ετών και δύο μηνών.
- 14 Δεδομένου ότι ο JZ διέφυγε από τις πολωνικές δικαστικές αρχές, εκδόθηκε σε βάρος του ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Στις 18 Ιουνίου 2014 ο JZ συνελήφθη από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου σε εκτέλεση του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και εισήχθη σε σωφρονιστικό κατάστημα έως τις 19 Ιουνίου 2014. Με απόφαση της 25ης Ιουνίου 2015, το εν λόγω δικαστήριο αφαίρεσε την χρονική αυτή περίοδο από τη στερητική της ελευθερίας ποινή που έπρεπε να εκτίσει ο JZ στην Πολωνία.
- 15 Από τις 19 Ιουνίου 2014 έως τις 14 Μαΐου 2015 επιβλήθηκε στον JZ, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος έναντι εγγυήσεως 2 000 βρετανικών στερλινών (GBP), η υποχρέωση να παραμένει στη διεύθυνση που ο ίδιος είχε δηλώσει, από τις 22:00 έως τις 7:00, σε συνδυασμό με ηλεκτρονική επιτήρηση. Επιπλέον, στον JZ επιβλήθηκε η υποχρέωση να παρουσιάζεται σε αστυνομικό τμήμα, αρχικώς, κάθε ημέρα της εβδομάδας και, μετά πάροδο τριών μηνών, τρεις φορές την εβδομάδα, μεταξύ 10:00 και 12:00, η απαγόρευση να ζητήσει τη χορήγηση εγγράφων που καθιστούσαν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή και η υποχρέωση να φέρει επί μονίμου βάσεως κινητό τηλέφωνο σε λειτουργία και φορτισμένο. Τα μέτρα αυτά εφαρμόστηκαν έως τις 14 Μαΐου 2015, ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η παράδοση του ενδιαφερόμενου στις πολωνικές αρχές.
- 16 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ο JZ ζητεί να αφαιρεθεί από την επιβληθείσα σε αυτόν στερητική της ελευθερίας ποινή η χρονική περίοδος κατά την οποία τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό και σε ηλεκτρονική επιτήρηση στο Ηνωμένο Βασίλειο. Υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, η απόφαση σχετικά με την αφαίρεση της χρονικής διάρκειας του μέτρου ασφαλείας από την ποινή που του επιβλήθηκε πρέπει να ληφθεί βάσει των διατάξεων που ισχύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, δυνάμει των οποίων μέτρο ασφαλείας που συνίσταται στην ηλεκτρονική επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με διάρκεια ίση ή μεγαλύτερη από οκτώ ώρες ημερησίως πρέπει, κατ' αυτόν, να θεωρηθεί ως στερητική της ελευθερίας ποινή.
- 17 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι η αφαίρεση από την επιβληθείσα ποινή των χρονικών περιόδων του κατ' οίκον περιορισμού που έχουν διανυθεί σε συνδυασμό με ηλεκτρονική επιτήρηση του τόπου διαμονής είναι δυνατή, κατά το βρετανικό δίκαιο, μόνον εφόσον οι χρονικές περίοδοι του κατ' οίκον περιορισμού ήταν τουλάχιστον ίσες προς εννέα ώρες ημερησίως, και ότι, κατά κανόνα, η αφαίρεση αφορά το ήμισυ της χρονικής περιόδου εφαρμογής του επίμαχου μέτρου, στρογγυλοποιημένο σε μία πλήρη ημέρα.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η επιβληθείσα στον JZ υποχρέωση να παραμένει στην κατοικία του κατά τη διάρκεια της νύκτας είχε ως συνέπεια να απολέσει αυτός την εργασία του, λόγω της προσωρινής φύσεως της τελευταίας και λόγω του ότι ο εργοδότης του δεν ήταν υποχρεωμένος να προσαρμόσει το ωράριο εργασίας με βάση τη διαθεσιμότητά του JZ. Επιπλέον, κατά τους τρεις πρώτους μήνες της χρονικής περιόδου του κατ' οίκον περιορισμού, ο JZ είχε την υποχρέωση να παρουσιάζεται, κάθε ημέρα της εβδομάδας μεταξύ 10:00 και 12:00, σε αστυνομικό τμήμα που βρισκόταν σε απόσταση περίπου 16 χιλιομέτρων από τον τόπο κατοικίας του. Μόνο μετά την πάροδο των τριών αυτών μηνών μειώθηκε η συχνότητα της εν λόγω εμφανίσεως σε τρεις φορές την εβδομάδα και μόνον τότε απέκτησε ο JZ τη δυνατότητα να παρουσιάζεται σε αστυνομικό τμήμα πλησιέστερο

στον τόπο κατοικίας του. Κατά τη διάρκεια της ως άνω χρονικής περιόδου, ο ενδιαφερόμενος δεν μπόρεσε να βρει εργασία συμβατή με τη διαθεσιμότητά του από απόψεως χρόνου. Ως εκ τούτου, παρέμεινε στην οικία του, μαζί με τα παιδιά του, ενώ μόνο η σύζυγός του εργαζόταν.

- 19 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η ερμηνεία της έννοιας «κράτηση», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, έχει θεμελιώδη σημασία για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που επιτρέπουν τη μείωση της διάρκειας των στερητικών της ελευθερίας ποινών, όπως της διατάξεως του άρθρου 607f του κώδικα ποινικής δικονομίας, το οποίο θεσπίστηκε με σκοπό τη μεταφορά της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 στην πολωνική έννομη τάξη.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι η ερμηνεία της έννοιας «πραγματική στέρηση της ελευθερίας», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 607f του κώδικα ποινικής δικονομίας, αποτελεί αντικείμενο αντικρουόμενων απόψεων στη νομολογία και στη θεωρία.
- 21 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι, λαμβανομένων υπόψη της αιτιολογικής σκέψεως 12 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 και του άρθρου 6 ΣΕΕ, κατά την ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου πρέπει να συνεκτιμηθούν το άρθρο 5 της ΕΣΔΑ καθώς και η ερμηνεία του άρθρου αυτού από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 22 Με βάση τα ανωτέρω, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκτιμά αν, στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, από το σύνολο των μέτρων που επιβλήθηκαν σε καταδικασμένο πρόσωπο και από τη διάρκειά τους μπορεί να συναχθεί ότι τα μέτρα αυτά συνιστούν στέρηση της ελευθερίας και, κατόπιν τούτου, βάσει του συνόλου των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου και κατ'εφαρμογήν της αρχής της σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας, να αφαιρέσει ενδεχομένως από τη διάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής τη χρονική περίοδο κατά την οποία εφαρμόστηκαν αυτά τα μέτρα.
- 23 Εξάλλου, τυχόν αποδοχή μιας στενής ερμηνείας του όρου «κράτηση», και συγκεκριμένα υπό την έννοια ότι το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 τυγχάνει εφαρμογής μόνον επί των κλασικών μορφών της στέρησης της ελευθερίας, όπως είναι η φυλάκιση ή η προσωρινή κράτηση, θα μπορούσε, κατά το αιτούν δικαστήριο, να έχει ως αποτέλεσμα την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη.
- 24 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι χαρακτηριστικό της υποθέσεως της κύριας δίκης είναι η σώρευση διαφόρων μέτρων ασφαλείας τα οποία, αν ληφθούν υπόψη στο σύνολό τους, θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως στέρηση της ελευθερίας. Η εφαρμογή των μέτρων αυτών επί πολλούς μήνες θα μπορούσε, σε τελική ανάλυση, να εκληφθεί ως συμπληρωματική ποινή που επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη με εκείνη για την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταδικάστηκε ήδη σε στερητική της ελευθερίας ποινή μακράς διάρκειας. Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει συναφώς ότι, κατά τη χρονική περίοδο του κατ'οίκον περιορισμού, ο JZ δεν μπόρεσε να βρει αμειβόμενη εργασία συμβατή με τους χρονικούς περιορισμούς που του επιβλήθηκαν και ότι η σύζυγός του επωμίστηκε όλο το βάρος συντηρήσεως της οικογένειάς τους.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (πρωτοδικείο Łódź – κεντρικός τομέας της πόλεως Łódź) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου [2002/584], σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, [ΣΕΕ] και το άρθρο 49, παράγραφος 3, του [Χάρτη], την έννοια ότι ο όρος “κράτηση” περιλαμβάνει και μέτρα του κράτους εκτελέσεως του εντάλματος τα οποία συνίστανται στην ηλεκτρονική επιτήρηση του τόπου διαμονής του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί το ένταλμα συλλήψεως σε συνδυασμό με κατ'οίκον περιορισμό;»

Επί της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

- 26 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 27 Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, το ως άνω δικαστήριο επισημαίνει ότι ο JZ παραμένει κρατούμενος, δεδομένου ότι η έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε διαρκεί ως τις 9 Μαρτίου 2017. Επίσης, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι αν κριθεί αναγκαίο να αφαιρεθεί από την εν λόγω στερητική της ελευθερίας ποινή ολόκληρη η χρονική περίοδος του κατ' οίκον περιορισμού σε συνδυασμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, ήτοι το διάστημα από 19 Ιουνίου 2014 έως 14 Μαΐου 2015, ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει να αφεθεί αμέσως ελεύθερος από το σωφρονιστικό κατάστημα. Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η ημερομηνία ενδεχόμενης αποφυλάκισεως του JZ τελεί σε άμεση συνάρτηση με την ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο θα εκδώσει την απόφασή του επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που του έχει υποβληθεί.
- 28 Υπογραμμίζεται συναφώς, πρώτον, ότι η εξεταζόμενη αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, η οποία εμπίπτει στις διατάξεις που περιλαμβάνονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εξέτασή της με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 29 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το επείγον, πρέπει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος της ελευθερίας του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 24ης Μαΐου 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που διαβίβασε το αιτούν δικαστήριο, όπως υπομνήσθηκαν στη σκέψη 27 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι ο JZ στερείται επί του παρόντος της ελευθερίας του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την απόφαση του Δικαστηρίου, στον βαθμό που τυχόν καταφατική απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την άμεση αποφυλάκισή του.
- 30 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 6 Ιουνίου 2016, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξετάσει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 31 Με το προδικαστικό ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει την έννοια ότι μέτρα, όπως ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες κατά τη διάρκεια της νύκτας, σε συνδυασμό με την επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με χρήση ηλεκτρονικής συσκευής, με την υποχρέωση να παρουσιάζεται επί καθημερινής βάσεως ή πολλές φορές την εβδομάδα σε αστυνομικό τμήμα σε συγκεκριμένες ώρες καθώς και με την απαγόρευση να ζητήσει τη χορήγηση εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή, μπορούν να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 26, παράγραφος 1.
- 32 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 συνεπάγεται, για τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, την υποχρέωση σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου. Επομένως, η αρχή αυτή υποχρεούται να ερμηνεύει το εθνικό δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη, κατά το μέτρο του δυνατού, το γράμμα και τον σκοπό της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, ώστε να

επιτυγχάνεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με αυτή (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, σκέψεις 53 και 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 33 Ασφαλώς, η εν λόγω υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας οριοθετείται από τις γενικές αρχές του δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για *contra legem* ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Εντούτοις, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να πράττουν ό,τι είναι δυνατό εντός των ορίων της δικαιοδοσίας τους, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαίσιου και να καταλήγουν σε λύση σύμφωνη προς τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, σκέψεις 55 και 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, το κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αφαιρεί τυχόν περίοδο κρατήσεως που οφείλεται στην εκτέλεση του εντάλματος αυτού από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας.
- 35 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από τις απαιτήσεις τόσο της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας συνάγεται ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχουν ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό του νοήματος και του περιεχομένου τους πρέπει, κατά κανόνα, να ερμηνεύονται κατά τρόπο αυτοτελή και ομοιόμορφο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, σκέψη 42, και της 24ης Μαΐου 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, σκέψη 28).
- 36 Η επίμαχη διάταξη δεν περιέχει παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον καθορισμό του νοήματος και του περιεχομένου της.
- 37 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η έννοια της «κρατήσεως», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να ερμηνεύεται με τρόπο αυτοτελή και ομοιόμορφο στο έδαφος της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη τόσο του γράμματος της εν λόγω διατάξεως όσο και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται και του σκοπού των ρυθμίσεων των οποίων αποτελεί μέρος (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Sudașor, C-174/14, EU:C:2015:733, σκέψη 52).
- 38 Όσον αφορά, πρώτον, το γράμμα του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, πρέπει να υπομνησθεί ότι η διατύπωση που έχει χρησιμοποιηθεί σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελέσει τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να αναγνωρίζεται ως προέχουσα σε σχέση με την απόδοση στις άλλες γλώσσες. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται με ομοιόμορφο τρόπο υπό το πρίσμα των αποδόσεών τους σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Απριλίου 2015, Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, σκέψη 35).
- 39 Συναφώς, επισημαίνεται η ύπαρξη αποκλίσεων στις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584. Πράγματι, για παράδειγμα, ενώ τα κείμενα στη γερμανική, την ελληνική και τη γαλλική γλώσσα χρησιμοποιούν τους όρους «*Freiheitsentzug*», «*στέρηση της ελευθερίας*» και «*privation de liberté*» για να προσδιορίσουν τη μεταχείριση που θα επιφυλαχθεί στον ενδιαφερόμενο στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, και τους όρους «*Haft*», «*κράτηση*» και «*détention*» αναφορικά με τη χρονική περίοδο που θα πρέπει να αφαιρεθεί από την επιβληθείσα ποινή, τα κείμενα στην αγγλική και στην πολωνική γλώσσα χρησιμοποιούν, στο εν λόγω

άρθρο 26, παράγραφος 1, μόνο τους όρους «detention» και «zatrzymanie». Αντιθέτως, το κείμενο της διατάξεως αυτής στην ολλανδική γλώσσα χρησιμοποιεί αποκλειστικώς τον όρο «vrijheidsbeneming», που αντιστοιχεί στον όρο «στέρψη της ελευθερίας».

- 40 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται, αφενός, ότι ο όρος «κράτηση» και ο όρος «στέρψη της ελευθερίας» χρησιμοποιούνται αδιακρίτως στις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 και, αφετέρου, ότι οι έννοιες αυτές είναι συγγενείς έννοιες οι οποίες, όπως γίνονται κοινώς αντιληπτές, παραπέμπουν στην εισαγωγή σε περικλειστο χώρο ή σε σωφρονιστικό κατάστημα και όχι απλώς σε περιορισμό της ελευθερίας κινήσεως.
- 41 Όσον αφορά, δεύτερον, το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, επισημαίνεται ότι το άρθρο 12 της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι, όταν πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τεθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος, διευκρινίζοντας συγχρόνως ότι η προσωρινή απόλυση του ενδιαφερόμενου προσώπου μπορεί να αποφασιστεί οποτεδήποτε και κατά τα προβλεπόμενα από το ως άνω δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή θα λάβει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του προσώπου αυτού. Επομένως, κατά τη διάταξη αυτή, υφίσταται εναλλακτική λύση προς την «κράτηση», και συγκεκριμένα η προσωρινή απόλυση, συνοδευόμενη από μέτρα που αποσκοπούν στην αποτροπή της διαφυγής του ενδιαφερόμενου προσώπου.
- 42 Όσον αφορά, τρίτον, τον σκοπό του οποίου την επίτευξη επιδιώκει το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, παρατηρείται ότι, όπως κατ' ουσίαν επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 60 των προτάσεών του, η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό υποχρέωση να αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια της στέρσεως της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος η χρονική περίοδος κρατήσεως που οφείλεται στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αποσκοπεί στη συγκεκριμενοποίηση του γενικού σκοπού προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως εξαγγέλλεται στην αιτιολογική σκέψη 12 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 και μνημονεύεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, αυτής, μέσω της διαφυλάξεως, αφενός, του δικαιώματος του ενδιαφερόμενου προσώπου στην ελευθερία, όπως αυτό κατοχυρώνεται με το άρθρο 6 του Χάρτη, και, αφετέρου, της πρακτικής αποτελεσματικότητας της αρχής της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή των ποινών, σύμφωνα με το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη.
- 43 Πράγματι, το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, καθόσον επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη κάθε χρονική περίοδος κατά την οποία ένα καταδικασμένο πρόσωπο κρατήθηκε στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος, διασφαλίζει ότι το πρόσωπο αυτό δεν θα υποβληθεί τελικώς σε κράτηση της οποίας η συνολική διάρκεια –τόσο στο κράτος μέλος εκτελέσεως όσο και στο κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως– θα υπερβαίνει τη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία καταδικάστηκε εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος.
- 44 Συναφώς, όπως επισήμαναν η Πολωνική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόσο με τις γραπτές παρατηρήσεις τους όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το στερητικό της ελευθερίας αποτέλεσμα, το οποίο αποτελεί συστατικό στοιχείο της κρατήσεως, είναι δυνατόν να εντοπιστεί τόσο στην περίπτωση της εισαγωγής σε σωφρονιστικό κατάστημα όσο και, επί εξαιρετικών περιπτώσεων, σε άλλα μέτρα, τα οποία, χωρίς να αποτελούν φυλάκιση υπό στενή έννοια, εντούτοις έχουν τόσο καταναγκαστικό χαρακτήρα ώστε να πρέπει να εξομοιωθούν προς τέτοια φυλάκιση. Στην κατηγορία αυτή εμπίπτουν μέτρα τα οποία, λόγω του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεώς τους, έχουν τέτοιο βαθμό εντάσεως ώστε να συνεπάγονται στέρψη της ελευθερίας του ενδιαφερόμενου προσώπου κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τη φυλάκιση.

- 45 Επομένως, το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απλώς επιβάλλει στο κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως την υποχρέωση να αφαιρεί μόνο τις περιόδους φυλακίσεως που έχουν διανυθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος αυτού, αποκλείοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις χρονικές περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων εφαρμόστηκαν άλλα μέτρα που συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας με αποτελέσματα συγκρίσιμα προς εκείνα της φυλακίσεως.
- 46 Συνεπώς, από το γράμμα, το πλαίσιο και τον σκοπό του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προκύπτει ότι με την έννοια της «κρατήσεως» κατά τη διάταξη αυτή νοείται μέτρο όχι περιοριστικό, αλλά στερητικό της ελευθερίας, το οποίο δεν πρέπει οπωσδήποτε να έχει τη μορφή φυλακίσεως.
- 47 Με βάση τις ανωτέρω εκτιμήσεις και, ειδικότερα, τη διάκριση που πρέπει να γίνεται μεταξύ, αφενός, των στερητικών της ελευθερίας μέτρων και, αφετέρου, των περιοριστικών της ελευθερίας μέτρων, η έννοια της «κρατήσεως» κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά, πέραν της φυλακίσεως, κάθε μέτρο ή σύνολο μέτρων που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και το οποίο, λόγω του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεώς του, συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερόμενου προσώπου κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τη φυλάκιση.
- 48 Επισημαίνεται συναφώς ότι η ως άνω ερμηνεία ενισχύεται από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με την έννοια του «δικαιώματος στη ελευθερία» κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 6 του Χάρτη.
- 49 Υπενθυμίζεται, στο πλαίσιο αυτό, ότι το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη προβλέπει ότι, στο μέτρο που ο Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα τα οποία αντιστοιχούν σε δικαιώματα που διασφαλίζει η ΕΣΔΑ, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η Σύμβαση αυτή.
- 50 Συναφώς, από τις επεξηγήσεις σχετικά με το προαναφερθέν άρθρο 52, παράγραφος 3, οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 52, παράγραφος 7, του Χάρτη, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την ερμηνεία του (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, σκέψη 20, καθώς και της 27ης Μαΐου 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, σκέψη 54), προκύπτει ότι το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη αποσκοπεί στη διασφάλιση της αναγκαίας συνοχής μεταξύ των δικαιωμάτων που περιλαμβάνονται στον Χάρτη και των αντίστοιχων δικαιωμάτων που κατοχυρώνει η ΕΣΔΑ, χωρίς αυτό να θίγει την αυτονομία του δικαίου της Ένωσης και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, σκέψη 47).
- 51 Κατά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το «δικαίωμα στην ελευθερία», που κατοχυρώνεται με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, δεν αφορά τους απλούς περιορισμούς στην ελευθερία κινήσεως, δεδομένου ότι μόνο τα στερητικά της ελευθερίας μέτρα καλύπτονται από το άρθρο αυτό. Προκειμένου να διαπιστώσει αν ένα πρόσωπο «στερείται της ελευθερίας του», κατά την έννοια του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συγκεκριμένη κατάσταση του προσώπου και να συνεκτιμάται ένα σύνολο κριτηρίων, όπως το είδος, η διάρκεια, τα αποτελέσματα και οι λεπτομερείς κανόνες εκτελέσεως του επίμαχου μέτρου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, ΕΔΔΑ, 6 Νοεμβρίου 1980, Guzzardi κατά Ιταλίας, CE:ECHR:1980:1106JUD000736776, § 92, και 5 Ιουλίου 2016, Buzadji κατά Δημοκρατίας της Μολδαβίας, CE:ECHR:2016:0705JUD002375507, § 103).
- 52 Συναφώς, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στην απόφαση της 20ής Απριλίου 2010, Villa κατά Ιταλίας (CE:ECHR:2010:0420JUD001967506, § 43 και 44), έκρινε ότι μέτρα με τα οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεώνεται να παρουσιάζεται μία φορά τον μήνα

στην επιφορτισμένη με την επιτήρηση αστυνομική αρχή, να διατηρεί επαφή με το ψυχιατρικό κέντρο του αρμόδιου νοσηλευτικού ιδρύματος, να κατοικεί σε συγκεκριμένο τόπο, να μην απομακρύνεται από τον δήμο όπου κατοικεί καθώς να παραμένει στην οικία του μεταξύ 22:00 και 7:00 δεν συνιστούσαν στέρηση της ελευθερίας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ.

- 53 Η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, κατά την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, υποχρεούται να εξετάζει αν τα μέτρα που λήφθηκαν έναντι του ενδιαφερόμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος πρέπει να εξομοιωθούν προς στέρηση της ελευθερίας, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως, και αν, ως εκ τούτου, συνιστούν κράτηση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 26, παράγραφος 1. Αν, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, η δικαστική αυτή αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση, το εν λόγω άρθρο 26, παράγραφος 1, επιβάλλει να αφαιρεθεί από τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο πρόσωπο αυτό εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως η συνολική χρονική περίοδος κατά την οποία εφαρμόστηκαν τα ληφθέντα μέτρα.
- 54 Πρέπει να υπογραμμιστεί συναφώς ότι μέτρα όπως ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες κατά τη διάρκεια της νύκτας, σε συνδυασμό με την επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με χρήση ηλεκτρονικής συσκευής, η υποχρέωση εμφανίσεως επί καθημερινής βάσεως ή πολλές φορές την εβδομάδα σε αστυνομικό τμήμα σε συγκεκριμένες ώρες καθώς και η απαγόρευση να ζητηθεί η χορήγηση εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναχώρηση στην αλλοδαπή, περιορίζουν ασφαλώς την ελευθερία κινήσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου, όχι όμως, καταρχήν, σε τέτοιο βαθμό ώστε να έχουν ως αποτέλεσμα τη στέρηση της ελευθερίας και, επομένως, να μπορούν να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.
- 55 Εντούτοις, το εν λόγω άρθρο 26, παράγραφος 1, δεδομένου ότι καθιερώνει μόνο ένα ελάχιστο υποχρεωτικό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, δεν μπορεί να ερμηνευθεί, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 72 των προτάσεών του, υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα της δικαστικής αρχής του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να αφαιρεί, βάσει και μόνο του εθνικού δικαίου, από τη συνολική διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εντός του κράτους μέλους αυτού ολόκληρη ή μέρος της χρονικής περιόδου κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο υποβλήθηκε, εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος, σε μέτρα συνεπαγόμενα όχι στέρηση της ελευθερίας, αλλά περιορισμό της.
- 56 Επιβάλλεται, τέλος, η υπόμνηση ότι, κατά την εξέταση περί της οποίας έγινε λόγος στη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δύναται, βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος οποιαδήποτε πληροφορία της οποίας η διαβίβαση κριθεί αναγκαία.
- 57 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων συνάγεται ότι στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει την έννοια ότι μέτρα όπως ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες κατά τη διάρκεια της νύκτας, σε συνδυασμό με την επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με χρήση ηλεκτρονικής συσκευής, με την υποχρέωση να παρουσιάζεται επί καθημερινής βάσεως ή πολλές φορές την εβδομάδα σε αστυνομικό τμήμα σε συγκεκριμένες ώρες καθώς και με την απαγόρευση να ζητηθεί η χορήγηση εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή, δεν έχουν, καταρχήν, λαμβανομένων υπόψη του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεως του συνόλου των μέτρων αυτών, τόσο καταναγκαστικό χαρακτήρα ώστε να συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας συγκρίσιμη προς εκείνη που απορρέει από τη φυλάκιση και να μπορούν, ως εκ τούτου, να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται πάντως στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 58 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι μέτρα όπως ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες κατά τη διάρκεια της νύκτας, σε συνδυασμό με την επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με χρήση ηλεκτρονικής συσκευής, με την υποχρέωση να παρουσιάζεται επί καθημερινής βάσεως ή πολλές φορές την εβδομάδα σε αστυνομικό τμήμα σε συγκεκριμένες ώρες καθώς και με την απαγόρευση να ζητήσει τη χορήγηση εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή, δεν έχουν, καταρχήν, λαμβανομένων υπόψη του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεως του συνόλου των μέτρων αυτών, τόσο καταναγκαστικό χαρακτήρα ώστε να συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας συγκρίσιμη προς εκείνη που απορρέει από τη φυλάκιση και να μπορούν, ως εκ τούτου, να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται πάντως στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)